

Opowiedziane

<https://opowiedziane.ipn.gov.pl/ahm/swiadkowie/52436,Gelberg-Andrzej.html>
2026-06-26, 03:18

Andrzej Gelberg

Dziennikarz, publicysta i reporter, działacz opozycji antykomunistycznej w PRL. Szef podziemnego Radia Solidarność Program III. Redaktor naczelny Tygodnika Solidarność.

Andrzej Leon Gelberg urodził się 25 grudnia 1945 r. we Lwowie. Jak sam mówi - na peronie pociągu. Wówczas rodzice wracali z zesłania, z Kazachstanu. Ojciec - Ludwik - był profesorem prawa międzynarodowego, a matka - Lea - lektorką języka rosyjskiego, pracowała na Uniwersytecie Warszawskim. W 1970 r. ukończył Politechnikę Warszawską na Wydz. Maszyn Roboczych i Pojazdów. Następnie przez rok był pracownikiem PKS w Warszawie. W latach 1971-1973 pracował w Głównym Biurze Studiów i Projektów Zaplecza Technicznego Motoryzacji w Warszawie, natomiast warsztat dziennikarski

zdo­by­wał ja­ko z-ca re­dak­to­ra naczel­ne­go, na­stęp­nie re­dak­tor naczel­ny mie­sięc­ni­ka „Technika Motoryzacyjna” (1973-1981).

Od wrze­śnia 1980 r. na­le­ży do Solidarności i zo­stał wice­prze­wod­nic­zą­cym Ko­mi­te­tu Za­ło­ży­ciel­skie­go w Wy­daw­nic­twie Cza­so­pism Tech­nicz­nych Sigma-NOT, na­stęp­nie prze­wod­nic­zą­cym Ko­mis­ji Zak­ła­do­wej. Po wpro­wad­ze­niu sta­nu wojen­ne­go ukry­wał się do wio­сны 1982 r. W mię­dzy­cza­sie zo­stał zwol­nio­ny z pra­cy. No­we za­trud­nie­nie pod­jął w re­dak­cji bio­le­ty­nu Spół­dziel­ni Pra­cy Dziennikarzy Omnipress (do 1989 r.). Ak­tywnie dzia­łał w drugim obie­gu wy­daw­nic­zym: ja­ko współ­twórca, członek re­dak­cji i au­tor (ps. Edward Kortal) w pod­ziem­nym piś­mie „Karta”, a tak­że au­tor w „Tygodniku Wojennym”, „Tygodniku Mazowsze”, „PWA. Przeglądzie Wiadomości Agencyjnych”, „CDN – Głos Wolnego Robotnika” i „Moście”. Był wy­daw­cą, drukarzem, kol­por­te­rem. W 1986 r. pod pseu­do­ni­mem Edward Poliński wy­dał ksią­żkę *Póki żyjemy*.

Współ­or­ga­ni­zo­wał i ja­ko szef zarzą­dzał pod­ziem­nym „Radiem Solidarność Program 3” (1985-1989). W ma­ju i sier­pniu 1988 r. uczest­ni­czył ja­ko dzien­ni­karz w strajku w Stoczni Gdańskiej im. Lenina. W 1989 r. był jed­nym z twórców kam­pa­nii wy­bor­czej KO „Solidarność”, w szta­bie wy­bor­czym zarzą­dzał Kra­jo­wym Bio­rem In­for­ma­cyj­nym. W 1991 r. zo­stał dzien­ni­karzem „Tygodnika Solidarność”, zaś po pa­ru mie­siącach ob­jął kie­row­nic­two ja­ko re­dak­tor naczel­ny (do 2002 r.). Był rów­nie­ż Prze­wod­nic­zą­cym Ra­dy Nad­zor­czej Pol­skiej A­gen­cji In­for­ma­cyj­nej (1997-1999), do­rad­cą pre­zy­den­ta m.st. War­szawy Le­cha Ka­czyń­skie­go i wy­kła­do­wą w Wyż­szej Szko­le Dziennikarskiej im. Melchiora Wańkowicza, za­stępcą re­dak­to­ra naczel­ne­go „Gazety Bankowej” (2008-2010).

Aktualnie dzien­ni­karz Ra­dia Wnet, a od 2012 r. szef reak­ty­wo­wa­ne­go Ra­dia Solidarność. Członek Pol­skie­go Zwią­zku Bryd­ża Sporto­we­go, wice­mistrz Pol­ski (1998). W 2022 r. był w po­grą­żo­nej woj­ną Ukra­inie i re­ali­zo­wał fil­my do­ku­men­tal­ne: *Porwani za młodu*, *Obleżone miasto* (współ­nie z Pa­włem Badzio).

Od­zna­czo­ny Krzy­żem Ofi­cers­kim Or­de­ru Od­ro­dze­nia Pol­ski (2006 r.), oraz Krzy­żem Wol­no­ści i Solidarności (2018 r.).

Przejdź do relacji

ANDRZEJ GELBERG

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)